

I golfens gyldne bølger

Tekst: Erik Bøgh,
Melodi: Neapolitansk folkemelodi,
(Nenné lu vi, lu viento)

1.

I golfens gyldne bølger
den trætte sol sig dølger
den trætte sol sig dølger
og spreder fjern og nær
sit sidste rosenskær.
Alt ventende der oppe
bag bjergets røde toppe
står nattens lampe tændt
den skønne dag er endt!
Så snart dens lys bortviger,
Sorentos brune piger
til stævne hid sig sniger,
da blir her sang og klang,
Ja ja ja ja ja ja ja ja
da blir her sang og klang
Ja ja ja ja ja ja ja ja
da blir her sang og klang

2.

Da toner Mandolinen,
da buldrer tamburinen,
da gløder hvert et bryst
i vild bakkantisk lyst.
da hvirvler tarantellen,
og mens i måneskins kvælden
den snor sin troldomsring,
alt stråler rundt omkring.
En himmel fuld af stjerner,
en vrimmel hulde tærner,
et hav af guldfalerner,
en luft af duft og sang.
Ja ja ja ja ja ja ja ja
en luft af duft og sang,
Ja ja ja ja ja ja ja ja
en luft af duft og sang,

3.

Ak vidste man derhjemme,
hvad syden har i gæmme,
at hvert et åndedrag
er her en glædens dag,
alverden vilde lande
på disse blomster-strande,
og drømme livet hen
og dø og gå igen.
Ej nogen magt
mig frier fra disse tryllerier.
Sorento, dig jeg vier
min sidste sang engang.
Ja ja ja ja ja ja ja ja
min sidste sang engang.
Ja ja ja ja ja ja ja ja
min sidste sang engang.